

نمی‌توان از عقل فقهی -اصولی ساده گذشت و باز تفکر دینی را به میان آورد.

شماره پرسش: ۲۱۹۱۵

تاریخ ارسال پرسش: ۱۳۹۷/۲/۹ ۲۲:۵۴:۳۹

متن پرسش

سلام استاد عزیز: بنده تقریباً ۳۰ ساله و کارشناسی ارشد دانشگاه دارم و ۵ ساله که حوزه هستم، با انگیزه تولید علوم انسانی وارد شدم و به ضرورت فقه و اصول معتقدم که اینک رهبری می‌فرمایند که بی‌مایه فطیر است. اما به فقه و اصول زیاد علاقه ندارم گرچه علی‌الظاهر استعدادش را دارم، کارهای اجرایی و طرح‌های اجرایی الحمدلله خوب به ذهنم می‌رسد ولی چون مشغول درسم دنبالش را نمی‌گیرم. سال بعد وارد سطح می‌شوم و الان سوال جدی مرا درگیر کرده که آیا فقه و اصولی که علاقه ندارم ولی ضرورت دارد را در این دوران سطح بخوانم یا نه؟ از طرفی اگر بخوانم نمی‌دانم با این وضع علاقه می‌توانم آنچه باید کسب کنم یا اینکه خودم را بازی می‌دهم و وقت هدر می‌دهم؟ و یا اینکه وارد کارهای اجرایی شوم که هم علاقه است و هم استعداد علی‌الظاهر که در این صورت هم کلام رهبر مانع است که بی‌مایه فطیر است! به نظر شما چه کنم تا راه درست را انتخاب کنم؟ نظر شخص شما چیه؟ خدا خیرتان دهد.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: اگر بخواهید مطابق آموزش‌های دینی و در بستر اشارات دینی فعالیت کنید، عقل فقهی - اصولی یکی از پیش‌زمینه‌های لازم و مفید است. به هر حال نمی‌توان از عقل فقهی و -اصولی ساده گذشت و باز تفکر دینی را به میان آورد. موفق باشید